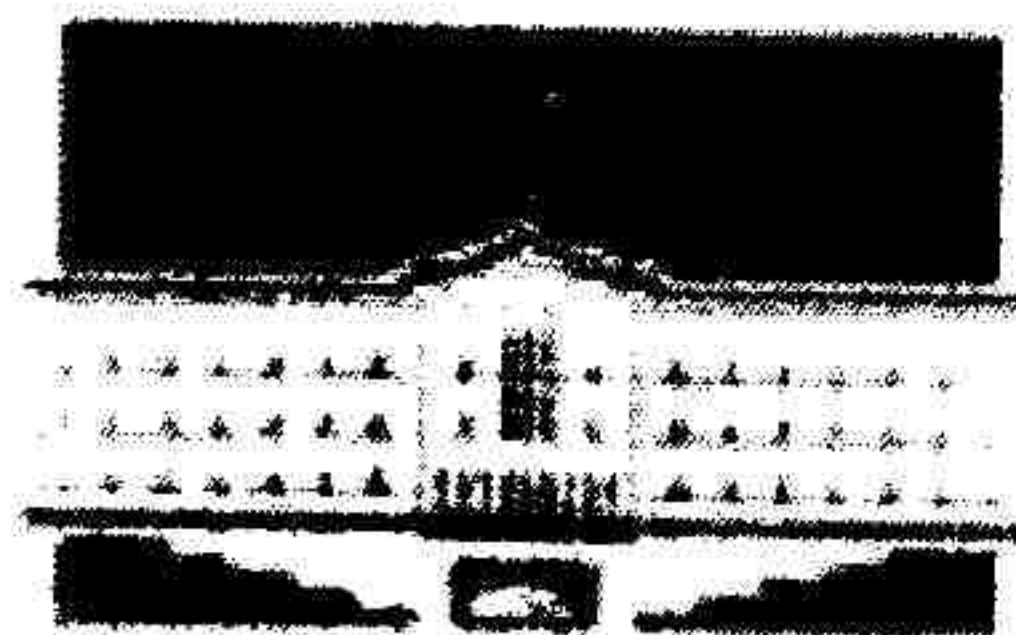

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΟΙΝΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Α.Δ. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ	5690
Α.Δ. Καταθέσεως	22-12-14

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ

Βουλευτής Ν. Ευβοίας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα 22/12/2014

Ερώτηση προς

- Υπουργό Οικονομικών,

κ. Γκίκα Χαρδούβελη

- Υφυπουργό Οικονομικών,

κ. Γεώργιο Μαυραγάνη

Η αντιμετώπιση του κοινωνικού προβλήματος που δημιουργήθηκε στη χώρα μας από την επιβολή ανατοκισμού τόκων και τόκων υπερημερίας (πανωτόκια) στα χορηγηθέντα δάνεια και πιστώσεις από τα Πιστωτικά Ιδρύματα, οδήγησε στην **επιτακτική ανάγκη νομοθετικής ρύθμισης των υφισταμένων οφειλών**, ώστε να τεθεί ένας φραγμός στις ολοένα αυξανόμενες απαιτήσεις των Τραπεζών

Οι παραπάνω οφειλές ξεκινούν από την δεκαετία του '80 όπου οι μεγάλες επενδύσεις, τις οποίες οι οφειλέτες υλοποίησαν σε βάθος χρόνου, αλλά και όλες οι χρηματοπιστωτικές της συναλλαγές, χρηματοδοτήθηκαν από την ΑΤΕ μέσα από ένα στρεβλό προσδιορισμό των πραγματικών οφειλών βεβαρυμμένων με πανωτόκια και πολλές άλλες παράλογες επιβαρύνσεις. Αποτέλεσμα αυτών ήταν η δημιουργία υπέρμετρων οφειλών σε βάρος των κτηνοτρόφων. Οι Κτηνοτρόφοι μέσα από την εξυπηρέτηση των συγκεκριμένων δανειακών συμβάσεων, οι οποίες ανέβαζαν το ετήσιο κόστος πίστωσης ακόμα και πάνω από 40%, διαλύθηκαν οικονομικά εξαιτίας της παρατεταμένης αυτής αφαίμαξης, και ήρθαν μοιραία σε αδυναμία όχι μόνο της εξυπηρέτησης των συγκεκριμένων δανειακών συμβάσεων αλλά και κάλυψης, σε πολλές περιπτώσεις, των τρεχουσών τους αναγκών.

Η Πολιτεία αναγνωρίζοντας την αδικία αυτή προχώρησε το 2001 σε κοινή Υπουργική απόφαση (ΚΥΑ) του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών υπ' αριθμ. 4216/Β'269/2001 «περί ρύθμισης οφειλών κτηνοτροφικών-πτηνοτροφικών επιχειρήσεων» με στόχο την εξυγίανσή τους, όπως ρητώς αναφέρεται στο σκεπτικό της.

Στη συνέχεια, με τον Νόμο 3259/2004 άρθρο 39 περί πανωτοκίων για την αντιμετώπιση των υπέρμετρων επιβαρύνσεων από τις Τράπεζες, ορίζεται ρητώς «οι καταβολές που έγιναν οποτεδήποτε

από τον οφειλέτη, τον εγγυητή ή τρίτο και αφορούν σε ρυθμιζόμενες οφειλές με τις ανωτέρω παραγράφους, αφαιρούνται από το συνολικό ποσό της οφειλής όπως αυτή διαμορφώνεται με βάση τις διατάξεις του παρόντος», ενώ στην παράγραφο 10 προσθέτει ότι «στις διατάξεις του παρόντος άρθρου υπάγονται και τα δάνεια που έχουν ρυθμιστεί με βάση τον Νόμο 128/75» δηλαδή με την ΚΥΑ 4216/2001.

Τα ίδια αποφαινεται και η 25^η Δ/ση του Γενικού Λογιστηρίου του κράτους (κίνηση κεφαλαίων, εγγυήσεων δανείων και αξιών) με το υπ' αριθμ. 2/16199/0025/26.5.2006 έγγραφο του προς το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, προκειμένου σύμφωνα με τον Νόμο 3259/2004 (άρθρο 39, παρ. 8 και 10) να μειωθεί η ληξιπρόθεσμη οφειλή και ως συνέπεια και το ύψος της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου.

Επί του ιδίου θέματος απολύτως ξεκάθαρη και σαφής είναι και η απάντηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και μάλιστα ομόφωνα, στο ερώτημα που ετέθη εγγράφως από την Δ/ση Πιστωτικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων (Τμήμα Α) της Γενικής Δ/σης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών στις 22.12.2006 και η οποία έχει ως εξής: «Οι διαγραφές τόκων υπερημερίας που έγιναν από εισπράξεις του λογαριασμού του Νόμου 128/75, αποτελούν καταβολές από τρίτο, οι οποίες πρέπει να αφαιρούνται από το ποσόν των οφειλών που έχουν ρυθμιστεί με βάση τον Νόμο 128/75, όπως αυτές αναμορφώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 του Νόμου 3259/2004». Ωστόσο, η γνωμοδότηση αυτή δεν έχει γίνει ακόμη αποδεκτή από τον Υπουργό Οικονομικών και δεν την καθιστά υποχρεωτική για την διοίκηση.

Τα παραπάνω εκτεθέντα συνθέτουν πλαίσιο ρύθμισης των κτηνοτροφικών οφειλών, το οποίο η ΑΤΕ αρνείται να εφαρμόσει προς ιδίων όφελος, καθότι η ίδια έχει εισπράξει εις το πολλαπλάσιο τα χορηγηθέντα δάνεια, πάνω δηλαδή από το διπλάσιο που ορίζει ο Νόμος 3259/2004.

Μοιραία, η άρνηση της ΑΤΕ να εφαρμόσει τον Νόμο 3259/2004, έχει σαν αποτέλεσμα να βεβαιώνονται στην Δ.Ο.Υ. ληξιπρόθεσμες οφειλές οι οποίες βάσει Νόμου δεν υφίστανται, διότι το Ελληνικό Δημόσιο προέβη στην εξόφληση των οφειλών αυτών, λόγω κατάπτωσης των εγγυήσεων, χωρίς να ελεγχθεί λεπτομερώς ο τρόπος δημιουργίας των υπέρμετρων οφειλών. Οι οφειλές αυτές έχουν γίνει απαιτητές από το Ελληνικό Δημόσιο το οποίο αναγκαστικά έχει προβεί σε μέτρα είσπραξης, τα οποία απειλούν με αφανισμό μεγάλο μέρος της Ελληνικής Κτηνοτροφίας.

Με βάση τα παραπάνω λοιπόν ρωτάμε:

Γιατί η Αγροτική Τράπεζα δεν εφαρμόζει τον Νόμο 3259/2004, ενώ οι υπόλοιπες Τράπεζες τον εφαρμόζουν?

Γιατί το Υπουργείο Οικονομικών δεν αποδέχεται την γνωμοδότηση 32/2007 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους?

Ο Ερωτών Βουλευτής

/ Σίμος Β. Κεδίκογλου